

МОТИВИ

към присъда № 5 от 16.02.2024 г.

Против подс. П.А.П. от с.Крум, *****, ЕГН ***** е повдигнато обвинение с частна тъжба за престъпление по чл.182, ал.2 НК, за това, че:

На 18.08.2023 г. в с.Крум, общ.Д.град, като баща на малолетното дете З.П.А., не е изпълнил Протоколно определение от 19.01.2023 г. по гр.д. № 299/2022 г. на Районен съд – Гълъбово в частта му относно определения със съдебния акт режим на лични контакти на майката Д.А.Д. с детето З.П.А..

Частният тъжител Д.А.Д. поддържа повдигнатото обвинение.

Повереникът на частния тъжител адв. В. Туртов от АК-Хасково намира обвинението за доказано. Безспорно на процесна ата дата подсъдимият умишлено не изпълнил определения режим на лични контакти на майката с детето. Въпреки отправените предупреждения от полицейските служители, подсъдимият отказал да изпълни съдебния акт. Умисълът се извеждал и от разпечатки от чат воден между родителите. Моли за признаване на подсъдимия за виновен, като му бъде наложено минимално наказание предвид чистото му съдебно минало.

Подс. П. дава обяснения пред съда, Посочва, че майката задържала детето 40 дни, а нямала право да я задържа повече от 30 дни. Било обявено издирване на детето. Въпросът бил там, че не я давал, защото си правила каквото иска. Бил в чужбина понеже работил, малката била при майката, като се уговорили той да вземе детето когато се прибере в събота, но майката отишла на море. Последно взел детето на 8-ми, а след това тя на 18-ти дошла да я вземе. За това отказал да даде детето. От тогава не бил ограничавал контактите на майката с детето. Майката вземала детето и го връщала когато си поиска, не вдигала телефона. През лятото на 2023 г. майката не била тук. Била в Холандия, прибрала се за 15-20 дни. Заминала с детето някъде около 3-4 август и го върнала на осми август.

Защитникът адв. В.Лазов от АК-Хасково моли за признаване на подсъдимия за невинен. Счита, че същият от субективна страна не е осъществил твърдяното деяние. Контактите за майката били определени за всяка първа и трета седмица от месеца, като вероятно 18-ти е бил един от определените дни, съгласно съдебния акт. Счита, че не е налице осуетяване на съдебното решение, тъй като следвало да бъде осуетен целият режим за месеца. Само на една дата не било осъществено предаването на детето – което изключвало упоритост и стремеж за ограничаване на личните отношения. Майката не върнала детето на време. Същото било цял месец при майката, като въпреки, че следвало да го върне, тя заминала за една седмица на почивка, след което се наложило подсъдимия да търси детето и да го връща по начин, който е различен от предадения.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа страна следното:

По гр.д. № 304/2022 г. на РС-Гълъбово с решение от 28.09.2022 г., на основание чл.15 и 16 ЗЗДН е издадена заповед за незабавна защита на пострадалата молителка Д.А.Д., като извършителят П.А.П. е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо нея. Решението е влязло в законна сила на 22.10.2022 г.

С Протокол № 9/19.01.2023 г. по гр.д. № 299/2022 г. на РС-Гълъбово, е одобрена постигнатата между страните-родителите спогодба, като упражняването на родителските права над детето З.П.А. е предоставено на бащата П.А.П. от с.Крум, общ.Д.град, като местоживеенето на детето е определено при него, а за майката Д.А.Д. е определен режим на лични отношения с детето, както следва: майката има право да взема и вижда детето всяка първа и трета седмица от месеца с преспиване при майката в дните от 17.00 ч. в петък до 18.00 ч. на неделния ден; два пъти по 15-дни през лятото – несъвпадащи с платения отпуск на бащата. Определен е режим на контакти за коледните и новогодишните и великденските празници, както и по всяко друго време със съгласието на двете страни, със задължение на майката да връща детето след изтичане на определеното време.

Не е спорно, че между страните е висящо и гр.д. № 1003/2023 г. на РС-Д.град, образувано по искова молба на тъжителката против подсъдимия с правно основание чл.127, ал.2 вр. чл.59, ал.2 СК – за изменение на постановените мерки относно упражняване на родителските права по отношение на детето.

По повод упражняването на определения и режим за лични контакти с детето, на 18.08.2023 г. – петък, в периода след 16,00 ч. майката – частната тъжителка Демирева заедно със свид. Д.Ю.А. отишли до къщата на подс. П. в с.Крум, общ.Д.град, за да вземе детето, което съгласно определения режим на контакти – трета седмица от месеца, следвало да бъде при нея.

Преди това между страните са били разменени съобщения по телефон, като тъжителката е поискала да вземе детето съгласно режима, като подсъдимият е посочил, че същата не изпълнява режима и за това няма да види детето.

Според свид. А. първоначално от къщата излязла една жена – майката на подсъдимия, която казала, че няма да даде детето. Тази жена се обадила на подс. П., който дошъл е казал, че няма да даде детето. Детето било там и искало да тръгне с майката. Подсъдимият не посочил причина защо не дава детето. Обадили са на тел. 112 и изчакали полицейските служители на жп-гарата в селото. След това пак отишли, но те пак отказали да дадат детето. Полицаяте говорили с бащата и те категорично отказали да дадат детето. Полицаяте пристигнали около 17,20 ч.

От показанията на полицейските служители - свидетелите Н.В. и В.Д. се установи, че били изпратени на място по сигнал за семеен скандал. На място госпожата заявила, че бившия ѝ съпруг не дава детето, след като имало съдебно решение. Разговаряли с бащата и той отказал да го даде, понеже същата го е била вземала предни пъти и е имало случай в които не го връща на посочения ден. това била причината, поради която не искал да даде детето. Говорел за някакво море, че лятото жената ходила с детето на море. Бащата бил предупреден от полицейските служители, че следва да изпълнява решението на съда. Свид. Д. съставил протокол по чл.62, ал.2 ЗМВР за предупреждение на подс. П. П. – да спазва и не нарушава протокол № 9 от 19.01.2023 г. на РС-Гълъбово и решение № 64/28.09.2022 г.

Според свид. В. и втори път посещавал адреса (след около месец), отново по подаден сигнал на майката. Бащата го нямало – бил на фризьор. Тогава майка му излязла и предали детето.

От показанията на свид. Ж.Т. се установява, че преди случая, заедно с подсъдимия и майка му били в Гълъбово за да търсят майката и детето, съответно посетили РУ-Гълъбово. Майката се свързала с П. и твърдяла, че е на море с детето, по-късно върнала детето и на по-късен етап поискала отново да го вземе. След това майката няколко пъти вземала детето и бащата не възпрепятствал контактите.

Събраният доказателствен материал безпротиворечив и еднопосочен.

При така установената фактическа обстановка съдът, приема за безспорно установено, че формално от обективна и субективна страна подс. П.А.П. е осъществил състава на престъплението почл.182, ал2 НК, а именно: на 18.08.2023 г. в с.Крум, общ.Д.град, като баща на малолетното дете З.П.А., не е изпълнил Протоколно определение от 19.01.2023 г. по гр.д. № 299/2022 г. на Районен съд – Гълъбово в частта му относно определения със съдебния акт режим на лични контакти на майката Д.А.Д. с детето З.П.А..

От обективна страна безспорно на посочената дата бащата П. П. не е изпълнил определения със съдебния акт режим на лични контакти между детето и майката, като е отказал да предаде детето на майката на посочената датата – петък, като между страните не е съществувал спор за това, дали тази седмица е третата седмица от месеца. Според съдебния акт – майката има право на контакти с детето първи и трета седмица с преспиване от 17.00 ч. в петък до 18.00 ч. на неделния ден.

Налице е съзнателно неизпълнение на определения режим на контакт. Деянието е извършено с пряк умисъл като форма на вината. Същият е съзнавал, че по посоченото дело с протоколно определение и одобрена постигнатата между страните спогодба, регламентиращо неговите задължения спрямо тъжителката, както и че последната го е търсила по повод изпълнението на това решение и въпреки това, той не го е изпълнил.

В конкретния случай съдът счете, че степента на обществена опасност на деянието и дееца е явно незначителна, т.е. налице са предпоставките на чл.9, ал.2 НК, поради което деянието не е престъпно. Съгласно тази разпоредба, макар деянието формално да осъществява признаците на престъпление, поради своята малозначителност не е обществено опасно или неговата опасност е явно незначителна.

Налице е деяние с изключително ниска степен на обществена опасност. В случая се касае за неосъждан деец с чисто съдебно минало и без данни за други противообществени прояви, касае се най-вече за еднократно неизпълнение на съдебното решение за едната седмица от месеца – трета седмица от петък 17.00 ч. до неделя 18.00 ч., липсват други вредни последици, респективно продължаващо противоправно поведение и неизпълнение на това съдебно решение в последващ период.

Тази изолирана проява е необходимо да се съпостави и с отношенията между страните. Очевидно между страните е налице напрежение, респективно е имало конфликтни отношения по повод съжителството им, между тях са водени множество съдебни производства, вкл. и по ЗЗДН, продължават да се водят съдебни производства относно упражняването на родителските права, а от друга страна очевидно между родителите са били налице и противоречия и спорове относно упражняването на

режима на лични отношения, във връзка с наличните данни за това, че майката е била задържала детето след определения режим на лични отношения, била е на почивка с детето, като го е върнала със закъснение на бащата.

На този фон и отношения между страните явно се касае за малозначително деяние, което само формално осъществява признаците на престъпление.

Съдът намира за необходимо да посочи, че действителният проблем в настоящото производство не съставлява обстоятелството, че е налице еднократно неизпълнение на постановеното съдебно решение, а в съществуващия и задълбочаващ се конфликт между двамата родители, който несъмнено нанася сериозни вреди на общото им малолетно дете.

Мотивиран от горното съдът призна подс. П.А.П. за невиновен в това, че: на 18.08.2023 г. в с.Крум, общ.Д.град, като баща на малолетното дете З.П.А., не е изпълнил Протоколно определение от 19.01.2023 г. по гр.д. № 299/2022 г. на Районен съд – Гълъбово в частта му относно определения със съдебния акт режим на лични контакти на майката Д.А.Д. с детето З.П.А. – като случаят е маловажен, поради което и на основание чл.304 НПК и чл.9, ал.2 НК го оправда по повдигнатото обвинение за извършено престъпление по чл.182, ал.2 НК.

При този изход на процеса съдът осъди, на осн. чл.190, ал.1, предл.2 НПК, частния тъжител да заплати на подсъдимия направените по делото разноски за адвокат в размер на 800.00 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът постанови присъдата.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: